

Příběhy našich sousedů

Karel Herčík



Vypracovali:

Adam Byrtus, Barbora Voxová, David Tran, František Fencel

Vyučující:

Mgr. Radek Horák

Škola:

ZŠ a MŠ T.G.M. Svatovítská 574, Mladá Boleslav

29. ledna 2015 nás do naší školy přišel navštívit mladoboleslavský historik Karel Herčík. Pověděl nám svůj příběh z období vlády komunistického režimu.

„No tak já se jmenuji Karel Herčík, jsem ročník 1936 to znamená letos mi bude 79 let“

Původně se narodil v Kolíně. Odtamtud se s rodinou odstěhoval do Ústí nad Labem. Otec byl ředitelem pošty a matka pracovala na telefonní ústředně.

„Já jsem rozený v Kolíně nad Labem, protože naši odešli poměrně brzo z toho pohraničí tatínek i maminka zejména tatínek uměl perfektně německy, což u poštovního úředníka v takovém městečku jako je Hrádek nad Nisou, kde bylo 95% Němců, to byla nutnost“

V Ústí dostudoval základní školu a v roce 1954 odmaturoval na jedenáctileté střední škole. Poté byl přijat na pedagogickou fakultu. Po promoci splnil povinnou vojenskou službu v Milovicích.

„A po promoci jsme museli na vojnu a naše ročníky na 22 měsíců, to znamená služba byla dva roky, takže jenom za ty dva roky vojenské přípravy na fakultě nám odečetli dva měsíce“

Už před vojenskou službou pracoval 3 měsíce jako archivář v Mladé Boleslavi. Poté se na místo archiváře vrátil. Tehdy Ministerstvo vnitra zakázalo jeho nadřízenému, aby pan Herčík mohl pracovat v Národním muzeu.

„No já jsem historii původně chtěl na gymnáziu studovat medicínu a pak jsme byla exkurze v archivu v Ústí nad Labem, který byl na předměstí Trnice v bývalém zámku a tam když jsem, jak se říká, načichl tou někdy plísni vonějící papíry, tak jsem no to je ono. Historie to je romantika, to je příběh, to je o něčem to nejsou jenom čísla, to já jsem se učil dobře, jsem říkal, že jsem měl ten červený diplom na vysoké. Maturoval jsem také s vyznamenáním, takže říkal můj třídní profesor na gymnáziu Emanuel Pavlata, který nás učil matematiku, říkal člověče hele, proč jdeš studovat takovou pavědu, jako je historie ty máš na víc prosím tě, protože já měl z matematiky jedničku a já jsem říkal ne pane profesore ne já chci studovat historii. Kroutil hlavou vždyť by z tebe byl inženýr elektro slaboproud, to má budoucnost no měl pravdu. To jsou vlastně počítače. Proud ani náhodou, medicína ani náhodou, historie „

Usadil se tu a po roce a půl se oženil. Narodili se mu dcera a syn. V té době vtrhla armáda Varšavské smlouvy do Československa. Pan Herčík proti tomu napsal článek. Spolu s Josefem Donátem na toto téma dokonce stvořily satiru.

„takže jsme napsali takovou satiru na vstup těch vojsk, protože oni tenkrát rusové používali německou vysílačku v Drážďanech, která sem vysílala a říkala, že tu je bratrská internacionální pomoc, že nám tady přijeli zachránit socialismus a tak dále. Pan Dubček vyvedl zemi do náručí imperialismu a tak dále jak se to tehdy říkalo“

Následky přišly rychle. Byl vyhozen z archivu. Podařilo se mu získat místo s nízkým platem v Okresním národním výboru jako zakázkář. Tam byl 10 let, než v roce 1980 nastoupil jako právník u Silničního investora Praha.

„ještě k těm věcem, které se týkaly toho vyhození z archivu, samozřejmě že ten režim se mstil i na našich dětech, moje dcera například studovala s vyznamenáním měla jednu nebo dvě dvojky z kreslení nebo z čeho ještě chodila na Benešovku, tam ředitel školy nějaký Sýkora. No, a když se

jednou v osmé nebo deváté třídě doporučeně na další školu, chtěla na gymnázium tak nedostala doporučení“

Roku 1990 se aktivně podílel na práci Občanského fóra. Stal se předsedou okresního národního výboru v Mladé Boleslavi. Po odchodu sovětských vojáků byl jednohlasně zvolen starostou MB. Později už nekandidoval.

„No zvolili mě tenkrát v zastupitelstvu městském mělo 40 členů nyní má jenom 33. No a já jsem byl zvolen 39 hlasy a ten jeden hlas, který se zdržel jsem byl já, protože mi bylo trapný, abych zvednul ruku, že se volím taky“

Po rozpadu Občanského fóra se rozhodl politiku opustit. Začal učit na gymnáziu, učil tam celkem 19 let. Provázel po Boleslavských památkách, občas napsal knihu či článek. Jeho kniha Čtení o Mladé Boleslavi se dokonce dočkala dokonce 3 vydání. Byl rovněž první, komu byla udělena Cena statutárního města Mladá Boleslav.

„Tak jsem nastoupil do gymnázia učil jsem tam prostě 19 let. Dějepis, občanskou výchovu asi rok také latinu.“

Na závěr pan Herčík řekl:

„Važte si každý minuty, nesnažte se proflákat třeba jenom jeden den, je ho škoda. Pak nebudete ani tušit za chvíli budete usychat a mládí budete mít za sebou vzdělávání budete mít, i když je permanentní proces pořád budete číst, pořád budete něco zjišťovat nového, co nevíte, ale pak to letí strašně, strašně to letí“

Děkujeme za přečtení.



